

KADZIDLNY (5) *ai*

kadzidlny (3), **kadzilny** (2); *kadzidlny BielKron, Calep*; *kadzilny LatHar*; *kadzidlny : kadzilny Leop (1 : 1).*

a jasne.

sg m N kadzidlny (1). ◇ G kadzidln(e)go (2). ◇ L kadzidlnym (2). ◇ [pl N subst kadzidln(e). ◇ A subst kadzidln(e).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „kadzidło” ‘pachnąca żywica’ (5) : Tureus – Kadzidlni. Calep 1095b.

a. Służący do kadzenia (4) :

Wyrażenie: »ołtarz kadzidlny« = altare thymiamatis Vulg (4): á wffedfíy do kościoła Páńfkiego chciał pálić zápal wonny Pánu ná ołtarzu kádzilnym. Leop 2.Par 26/16, 2.Par 26/20; BielKron 74; Ali oto vkazał fię mu Anyoł Páńfki/ ftoiący po práwicy ołtarzá kádžilnego. LatHar 686.

b. [Będący jedną z postaci kadzidła:

Wyrażenie: »kadzidlnie otręby, otrociny«: Kádžilne Otręby/ Olibanum vel Manna Thuris. Wízákże dziś thym imieniem Kádžilno białe/ á niektorzy póspolicie wżyfłtko ták zową/ v fłtórych fámym otrociny kádžilne thák zwano/ álbo fzczero białe Kádžilno SienHerb K# (Linde).]

Cf KADZIDLNOY

ZCh